

My Love for the Savior Is My “Why”

By Elder Ricardo P. Giménez
Of the Seventy

Mano meilė Gelbėtojui yra atsakymas į mano „kodėl“

Rikardas P. Chimenezas
Iš Septyniiasdešimties

April 2025 general conference

I love our Savior. This is the real and most powerful reason why I do what I do.

Have you ever noticed that our dear prophet, President Russell M. Nelson, continuously extends invitations to us? Not surprisingly, he has invited us to study and ponder the messages shared at the last two conferences. In April 2024, he said, “I hope you will repeatedly study the messages of this conference throughout the coming months.” Then, in October 2024, he said: “I urge you to study [the speakers’] messages. Use them as a litmus test of what is true and what is not during the next six months.”

These invitations can be added to prophetic invitations we have received throughout our lifetimes, including and especially those we have received in recent years. We may feel or think these invitations are another thing we need to add to our to-do lists, simply because we were invited or asked to do it. But could there be more to it?

Pondering over this and all the invitations we had received, I recalled something that I learned and decided long ago. I am trying to do these things which are essential to me because I love Him; I love our Savior. This is the real and most powerful reason why I do what I do, and then connected with this is my love for you, my fellow brothers and sisters.

As your brother, I hope you will consider my words as a sincere invitation to seek to understand the opportunity to link everything we do with our love for the Savior.

Doing this will help us understand the real “why” behind everything we do as disciples of the Savior. This will help us strengthen our cove-

Myliu mūsų Gelbėtoją. Tai yra tikroji ir svarbiausia priežastis, kodėl darau tai, ką darau.

Ar kada atkreipėte dėmesį, kad mūsų brangus pranašas, prezidentas Raselas M. Nelsonas, nuolatos mus kviečia ką nors daryti? Žinome, kad jis kvietė mus studijuoti ir apmąstyti pastarosiose dviejose konferencijose išsakytas žinias. 2024 m. balandį jis sakė: „Tikiuosi, kad ateinančiais mėnesiais pakartotinai studijuosite šios konferencijos žinias.“ Vėliau, 2024 m. spalį jis sakė: „Raginu jus studijuoti [kalbėtojų] pranešimus. Per ateinančius šešis mėnesius naudokite juos kaip lakmuso popierėlį tiesai ir netiesai nustatyti.“

Šiuos kvietimus galime papildyti pranašiškais kvietimais, kuriuos gauname savo gyvenime, ypač tais, kuriuos gavome pastaraisiais metais. Galbūt manome, kad šie kvietimai yra dar vienas dalykas, kurį turime įtraukti į savo būtinų darbų sąrašą vien dėl to, kad mus pakvietė ar paprašė. Bet ar to užtenka?

Mąstydamas apie šį ir visus gautus kvietimus, prisiminiau kai ką, ką sužinojau ir dėl ko seniai apsisprendžiau. Stengiuosi tai daryti, nes man tai yra svarbu, kadangi myliu Jį – myliu mūsų Gelbėtoją. Tai yra tikroji ir svarbiausia priežastis, kodėl aš darau tai, ką darau, ir su tuo yra susijusi mano meilė jums, mano brangūs broliai ir seserys.

Kaip jūsų brolis tikiuosi, kad mano žodžius priimsite kaip nuoširdų kvietimą stengtis išnaudoti galimybę susieti viską, ką darome, su mūsų meile Gelbėtojui.

Tai padės mums suprasti tikrąsias „kodėl“ priežastis visko, ką mes, kaip Gelbėtojo mokiniai, darome. Tai padės mums stiprinti mūsų san-

nantal connection with God, understanding His divine and eternal truths—His eternal and absolute truths that will never change. Eternal truths like “For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life.”

It is interesting that sometimes because we have consistently done things to the point that they have turned into traditions, we allow these traditions or activities to dictate our efforts to build faith in Jesus Christ. It seems that we do these things because we have done them for many years, without considering their impact on our covenantal connection with the Savior.

In our world, we usually focus on what we do and on consistently accomplishing tasks and goals. In a spiritual sphere, we have the opportunity to go beyond just doing things or achieving goals by understanding why we are doing them. If we can understand and connect that the reason behind our actions relates to our love for the Savior and our Heavenly Father, by taking advantage of these opportunities we will understand that even though doing righteous things like having Church activities or traditions and appropriately doing them is a good thing, when we connect them with the “why,” we will be blessed to understand the reason. It won’t be just doing good things or doing them right; we will also get them right.

For example, when you set a goal to read the scriptures, offer sincere prayers, or prepare an activity for your family or ward, is the real goal simply to accomplish these tasks? Or are these actions the means, the tools at your disposal, to achieve the true goal? Is the purpose merely to hold an activity because we have done it for many years and then check the box that we have completed it? Or, once again, are these the means we use to learn, to feel, and to connect with the Savior?

Please don’t misunderstand my point about having activities and traditions or setting goals and working hard to achieve them; there is nothing wrong with this. However, I invite you to open your hearts and minds to the opportunity and blessing of understanding why we do these things and how we practice our religion.

A prime example of Christ-centered traditions is the challenge President Dallin H. Oaks extended to all of us in the name of the First Presidency. President Oaks said: “As we enter

dorinį ryšį su Dievu, suprasti Jo dieviškąsias ir amžinąsias tiesas, Jo amžinąsias ir absoliučias tiesas, kurios niekada nesikeičia. Tokias amžinąsias tiesas kaip „nes Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris Jį tiki, nepražūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą“.

Įdomu tai, kad kartais dėl to, jog nuolatos darome ką nors, kas virto tradicija, mes leidžiame toms tradicijoms ar veikloms valdyti mūsų pastangas stiprinti tikėjimą į Jėzų Kristų. Atrodo, jog tai darome todėl, kad darėme daugybę metų, neatsižvelgdami į veiksmų įtaką mūsų sandoriniam ryšiui su Gelbėtoju.

Mūsų pasaulyje mes paprastai susitelkiame tik į veiksmą ir į nuolatinį užduočių atlikimą ir tikslus. Dvasinėje srityje turėtume išnaudoti galimybę neapsiriboti vien darbų atlikimu ar tikslų siekimu, o suprasti, kodėl juos darome. Jei sugebame suprasti ir susieti, kad mūsų veiksmų priežastis susijusi su mūsų meile Gelbėtojui ir mūsų Dangiskajam Tėvui, pasinaudodami šiomis galimybėmis, suprasime, kad, nors daryti teisius darbus, pavyzdžiui, rengti Bažnyčios veiklas ar palaikyti tradicijas – ir tinkamai tai atlikti, – yra gerai, tačiau, kai tai susiejame su „kodėl“, esame palaiminti supratę priežastį. Tai nebus tik gerų darbų darymas ar jų atlikimas teisingai; mes taip pat tai padarysime tinkamai.

Pavyzdžiui, kai užsibrėžiate tikslą skaityti Raštus, nuoširdžiai melstis arba paruošti veiklą savo šeimai ar apylinkei, ar tikrasis tikslas yra tiesiog atlikti šias užduotis? O gal šie veiksmai yra jūsų turimos priemonės ir įrankiai tikrajam tikslui pasiekti? Ar tikslas yra tik surengti veiklą, nes tai darėme daugelį metų, o vėliau pažymėti sąrašą, kad ją atlikome? O gal, dar kartą, tai yra priemonės, kurias naudojame, kad mokytumės, jaustumė ir užmegztume ryšį su Gelbėtoju?

Prašau, nesupraskite neteisingai mano minties dėl veiklų ir tradicijų ar tikslų išsikėlimo ir didelių pastangų jiems pasiekti; tame nėra nieko blogo. Tačiau kviečiu jus atverti savo širdis ir protus galimybei ir palaiminimui suprasti, kodėl tai darome ir kaip praktikuojame mūsų religiją.

Geriausias į Kristų orientuotų tradicijų pavyzdys yra iššūkis, kurį Pirmosios Prezidentūros vardu mums visiems pasiūlė prezidentas Dalinas H. Ouksas. Prezidentas Ouksas sakė: „Įžengę į

this new year, let us prepare for an Easter celebration of the atoning sacrifice of Jesus Christ. ... No matter what others believe or do, we should celebrate the Resurrection of our living Savior by studying His teachings and helping to establish Easter traditions in our society as a whole, especially within our own families.”As you can see, it is not just an invitation to have traditions. Instead, we use these traditions as a means to learn more about the Savior and remember His Resurrection.

The more we can connect the reason with our love for the Savior, the more we will be able to receive what we need or are seeking. President Nelson said, “Whatever questions or problems you have, the answer is always found in the life and teachings of Jesus Christ.” And then he extended this invitation: “Learn more about His Atonement, His love, His mercy, His doctrine, and His restored gospel of healing and progression. Turn to Him! Follow Him!”

Ponder this in your hearts and minds: Do you believe President Nelson’s invitation had the intention of helping us prepare a checklist where we will accumulate more knowledge and complete tasks so we can check off his invitation from our to-do lists? Or is he inviting us to consider the aspects of these eternal truths and principles as an opportunity to understand the “why” and connect the Savior’s covenantal love for us with our lifelong discipleship journey?

Let me illustrate the principle that I am trying to convey. One option, which is probably extreme, could be to read all the messages from general conference all at once; then, when I am done, I will check this invitation from my to-do list without doing anything else with what I read. I understand this is an extreme case, but it is not unreal. Probably, many are at some point between this and the ideal.

The invitation is to study and ponder the messages from the general conference and use them to determine and understand what we each can do to improve.

When we accept the invitation, understanding the “why” behind it, we will have more opportunities to become closer to the Savior. We will begin to understand that because I love the Savior, I want to learn more about Him by studying the words of the living prophets. And because I love my fellow man, I will share the teachings of prophets, seers, and revelators with others,

šiuos naujus metus ruošimės Velykoms, kada bus švenčiama Jėzaus Kristaus apmokančioji auka. Nesvarbu, kuo kiti tiki ar ką daro. Gyvojo Gelbėtojo prisikėlimą turėtume švęsti studijuodami Jo mokymus ir padėdami Velykų tradicijoms įsitvirtinti visoje mūsų visuomenėje, o ypač mūsų pačių šeimose. “Kaip matote, tai nėra tik kvietimas laikytis tradicijų. Vietoje to, mes šias tradicijas naudojame kaip priemones daugiau sužinoti apie Gelbėtoją ir atminti Jo prisikėlimą.

Kuo geriau galėsime susieti priežastį su mūsų meile Gelbėtojui, tuo daugiau galėsime gauti to, ko mums reikia ar ko siekiame. Prezidentas Nelsonas sakė: „Kad ir kokių klausimų ar problemų kiltų, atsakymą visada rasite Jėzaus Kristaus gyvenime ir mokymuose.“ Jis toliau kvietė: „Sužinokite daugiau apie Jo Apmokėjimą, meilę, gailestingumą, doktriną ir sugrąžintą gydymo ir tobulėjimo Evangeliją. Atsigręžkite į Jį! Sekite Juo!“

Apmąstykite tai savo širdyse ir protuose: ar tikite, kad prezidento Nelsono kvietimo tikslas yra padėti mums sudaryti būtinų darbų sąrašą, dėl kurio sukaupsime daugiau žinių ir atliksime užduotis, kad galėtume pažymėti darbų sąrašą jo kvietimą kaip atliktą? Galbūt jis kviečia mus apsvarstyti šių amžinųjų tiesų ir principų aspektus kaip galimybę suprasti „kodėl“ ir susieti Gelbėtojo sandorinę meilę mums su mūsų visą gyvenimą trunkančia mokinystės kelione?

Norėčiau pailustruoti principą, kurį bandau nusakyti. Vienas, tikriausiai ekstremalus, pasirinkimas būtų perskaityti visas visuotinės konferencijos kalbas iš karto, o tada, baigus skaityti, pažymėti šį kvietimą savo darbų sąrašą kaip atliktą ir su tuo, ką sužinojau skaitydamas, nieko daugiau nedaryti. Suprantu, kad tai ekstremalus atvejis, bet jis realus. Tikriausiai daugelis iš mūsų esame kažkur tarp šio varianto ir idealo.

Kvietimas yra studijuoti ir apmąstyti visuotinės konferencijos žinias, ir remtis jomis, kad išsiaiškintume bei suprastume, ką kiekvienas iš mūsų galime daryti, kad patobulėtume.

Priimdami kvietimą ir suprasdami „kodėl“, turėsime daugiau galimybių priartėti prie Gelbėtojo. Pradėsime suprasti, kad dėl to, jog mylime Gelbėtoją, norime daugiau sužinoti apie Jį studijuodami gyvų pranašų žodžius. Ir kadangi mylime savo artimą, dalysimės pranašų, regėtojų ir apreiškėjų mokymais su kitais, pradėdami nuo savo artimųjų.

starting with my loved ones.

In both examples, you are doing a righteous thing. In one, the goal seems to be using the means that Heavenly Father and the Savior have given us, which are the messages shared during general conference. The second version embraces the profound blessing of gaining insight into the underlying reasons, offering a pathway to understand eternal truth and the blessings promised to all who make the teachings and life of our Savior, Jesus Christ, the focal point of their lives.

Dear brothers and sisters, I hope you can feel and see the importance of connecting our actions with our love for the Savior. In a globalized world, many voices will try to influence you and, if possible, lead you to believe that some fundamental truths of the restored gospel of Jesus Christ are unnecessary. These voices start with the essential truth of the need for a restoration in these the last days, including the necessity of having God's kingdom on earth, represented by the restored Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.

You may hear voices insisting that only a personal relationship or understanding with the Savior is sufficient and that religion or the restored Church is unnecessary or nonessential. I invite you to be slow to consider or even be immune to being influenced by these misleading ideas and to be quicker to remember what the Savior has been telling and teaching us since ancient times—beginning with the love of Heavenly Father and Jesus Christ for us and connecting our love for Them as the reason to follow Them.

God the Father and His Son came and spoke with Joseph Smith to restore Jesus Christ's Church and to initiate the dispensation of the fulness of times, His kingdom on earth. Therefore, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints is the means established by Heavenly Father to access covenants that enable us to return home. Thus, we need more than just a personal relationship with Heavenly Father and His Son; we require essential priesthood ordinances through which we make covenants with Them. This provides a covenantal connection with Them and grants us access to Their covenantal love, making it possible to attain the highest kingdom of glory prepared for all those who are true and faithful to their covenants.

With all the energy of my soul, I bear witness to the reality and divinity of our Savior, Jesus

Abiem atvejais jūs elgiatės teisiai. Pirmojo tikslas, atrodytų, yra panaudoti priemonės, kurias mums davė Dangiškas Tėvas ir Gelbėtojas ir kuriomis buvo dalijamasi per visuotinę konferenciją. Antrasis variantas apima didžiulį palaiminimą įgyti išvalgų apie esmines priežastis ir siūlo kelią suprasti amžinąją tiesą bei palaiminimus, pažadėtus visiems, kurie mūsų Gelbėtojo Jėzaus Kristaus mokymus ir gyvenimą paverčia svarbiausiu savo gyvenimo dalyku.

Broliai ir seserys, viliuosi, kad galite pajusti bei pamatyti, kaip svarbu yra susieti mūsų veiksmus su mūsų meile Gelbėtojiui. Globalizuotame pasaulyje daugybė balsų bandys jus paveikti ir, jei įmanoma, skatins jus patikėti, kad kai kurios esminės sugrąžintosios Jėzaus Kristaus evangelijos tiesos yra nereikalingos. Šie balsai pradeda nuo esminės tiesos, kad šiomis paskutinėmis dienomis reikia sugrąžinimo, įskaitant būtinybę turėti Dievo karalystę žemėje, kuriai atstovauja atkurta Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia.

Galbūt išgirsite balsus, tvirtinančius, kad pakanka tik supratimo ar asmeninio ryšio su Gelbėtoju ir kad religija ar atkurtoji Bažnyčia yra nereikalinga ar nesvarbi. Kviečiu jus neskubėti daryti išvadų ar net neprarasti imuniteto šioms klaidinančioms idėjoms ir būti greitiems prisiminti, ką Gelbėtojas mums kalbėjo ir ko mokė nuo senovės laikų – pradedant nuo Dangiškojo Tėvo ir Jėzaus Kristaus meilės mums iki mūsų meilės ryšio su Jais, kaip priežasties Jais sekti.

Dievas Tėvas ir Jo Sūnus nužengė ir nurodė Džozefui Smitui atkurti Jėzaus Kristaus Bažnyčią ir pradėti laikų pilnatvės evangelijos laikotarpį. Jo Karalystę žemėje. Todėl Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia yra Dangiškojo Tėvo sukurta priemonė sudaryti sandoras, kurių dėka galėsime grįžti namo. Taigi mums reikia daugiau nei tik asmeninio ryšio su Dangiškuoju Tėvu ir Jo Sūnumi; mums reikia būtinų kunigystės apeigų, per kurias su Jais sudarome sandoras. Tai sukuria sandorinį ryšį su Jais ir suteikia mums prieigą prie Jų sandorinės meilės, kad pasiektume aukščiausią šlovės karalystę, paruoštą visiems tiems, kurie yra atsidavę ir ištikimi savo sandoroms.

Visa savo sielos galia liudiju mūsų Gelbėtojo, Jėzaus Kristaus, tikrumą ir šventumą. Jis myli

Christ. He loves you. He knows what is happening in your life. His arms are wide open, extending the invitation “Come unto me, ... and I will give you rest.”

I love the Savior, and my love for Him is my “why.” In the name of Jesus Christ, amen.

jus. Jis taip pat žino, kas vyksta jūsų gyvenime. Jo rankos yra plačiai ištiestos, kviečiančios: „Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate prislėgti, ir Aš jus atgaivinsiu.“

Myliu Gelbėtoją, o mano meilė Jam yra atsakymas į mano klausimą „kodėl“. Jėzaus Kristaus vardu, amen.